

Luister totdat je het ziet

Schriftlezingen: Markus 4:1-20, Kerntekst: Markus 4:11,12 Zingen: Ps. 100:1 en 4, 2 {BDHD Ps.87:4,134:3,105:5}, Ps. 25:6 en 7, Ps. 119:9 en 53, Ps. 126:3

Hoofdpunten van de preek

De Zaaier zaait overal – in goede én onvruchtbare aarde – hopend op vrucht.

1 Luister! (Mk. 4:1-9)

Waar Jezus onderwijst verzamelen zich mensen. Het worden er steeds meer (1). Wat willen ze van Jezus? Hij wil in ieder geval wat bij hen zien: vrucht. Daar is Zijn Woord voor bedoeld.

Jezus vertelt daarom een voorbeeldverhaal. Zonder het te zeggen is Zijn bedoeling duidelijk: Hij is de Zaaier die het Woord overal zaait. De opmerkzame hoorder weet genoeg (9).

2 Gegeven (Mk. 4:10-12)

Jezus blijft met een kleine groep over. Zij zijn aan het denken gezet en hebben hun vragen. Voordat Jezus uitlegt, zegt Hij veelbelovend: jullie is het geheim gegeven...

Is Gods Koninkrijk iets geheimzinnigs? Integendeel. Het mysterie is duidelijker dan ooit geopenbaard (1Tim.3:16), maar daarvoor is bekering nodig, anders blijft het verborgen (12).

3 Ongehoord (Mk. 4:13-19)

Jezus zet in met het belang van luisteren (13). De zaaier is degene die het Woord zaait: Jezus, apostelen, voorgangers, ouders. Het Woord komt overal, maar niet altijd met vrucht.

Het Woord blijft liggen en verdwijnt direct (15). Het kan het gevoel aanspreken, zonder wortel te schieten (16,17). Zorgen, verleidingen of verlangens kunnen het verstikken (18).

4 In goede aarde (Mk. 4:20)

De Zaaier *wil* en *zal* vrucht zien. Jezus vertelt deze gelijkenis om tot echt horen aan te zetten. Het Woord valt dan in goede aarde. Wat maakt aarde goed? Horen én aannemen.

Het begint met 'horen' (lezen, tot je nemen). Het geloof is uit het gehoor (Rom. 10:17). Wie echt luistert, neemt aan. Dat hoort erbij. Net zoals de vrucht. Die komt dan vanzelf.

